

ΜΑΡΙΑ Β. ΛΥΡΙΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΛΕΩΦ. ΠΕΝΤΕΛΗΣ 12 - ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ 15235
ΤΗΛ.: 2107717114 FAX: 2107786355
Α.Φ.Μ. 043 948 962 Α.Ο.Υ. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
(Α.Μ.Α.Σ.Α.: 17071) (lyridmar@yahoo.gr)

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(Διαδικασίας ν. 1406/1983)

ΑΓΩΓΗ

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ.	21-3-2019
13035	ΚΡΕΣΗ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	20/3/2019
ΔΗΜΑΡΧΟΣ	

Δωδ
ΝΟΦ
40/19/16/10

Τα ένσημα για το επίμαχο Η.Μ.Θ. ανδράγαφο
περιέχονται στον υποβληθέντα
του ΔΣΑ που

ΕΠΩΝΥΜΟ - ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΠΡΟΣΛΗΨΗ	Α.Φ.Μ.
01. ΠΑΡΝΑΣΣΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2007	107082700
02. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	ΑΝΔΡΕΑΣ	2000	073726621
03. ΒΟΡΡΙΑ ΜΑΡΙΑ	ΠΕΤΡΟΣ	2005	055544504
04. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑ ΚΑΛΛΙΟΠΗ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	2008	109404721
05. ΠΑΤΣΑΧΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΜΙΧΑΗΛ	2002	050156045
06. ΤΣΙΝΙΚΑΛΗ ΕΛΕΝΗ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	2008	076092533
07. ΜΠΙΤΟΥΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2006	038181868
08. ΣΠΑΝΑΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1989	037053208
09. ΔΡΟΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2005	107067360
10. ΔΡΟΣΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2006	107067372
11. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1990	034976717
12. ΜΕΓΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2007	076078182
13. ΜΕΓΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	2007	036631679
14. ΚΑΤΣΟΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	ΣΤΕΦΑΝΟΣ	1999	034410562
15. ΠΕΤΑΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΤΕΦΑΝΟΣ	2008	068292893
16. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	2002	076572725
17. ΡΟΥΣΣΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΑΔΟΛΦΟΣ	2006	033430502
18. ΜΑΓΓΙΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	1996	054455755
19. ΚΑΛΛΟΝΙΑΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1980	128660261
20. ΦΛΩΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	1989	036488705
21. ΧΟΝΔΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2007	077280947
22. ΚΥΡΙΑΚΑΚΟΥ ΕΛΕΝΗ	ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ	2005	076200303

κατοίκων Αττικής και μονίμων υπαλλήλων τού εναγομένου μέ σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου.

ΚΑΤΑ

Τού Ο.Τ.Α. με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ», πού κατοικοεδρεύει στόν Αγ. Στέφανο Αττικής (Λεωφ. Μαραθώνος αριθ. 29) και εκπροσωπείται νόμιμα από τόν Δήμαρχό του.

Ι. Είμαστε όλοι/όλες μόνιμοι υπάλληλοι τού εναγομένου, συνδεδεμένοι με αυτόν με σχέση εργασίας Δημοσίου δικαίου, κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, όπως προκύπτει από τις επικαλούμενες ημεροχρονολογίες προσλήψεως εκάστου/εκάστης, ως ανωτέρω εκτίθενται.

Το μισθολογικό και υπηρεσιακό μας καθεστώς διέπεται από τους νόμους περί ενιαίου μισθολογίου (Ν.3205/2003 από 01/01/2004 έως την 31/10/2011 κ α ι Ν. 4024/2011 από 01/11/2011 μέχρι και σήμερα) που ρυθμίζουν το αντίστοιχο πλαίσιο μισθοδοσίας τών

υπαλλήλων τού Δημοσίου, τών Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. μεταξύ δε αυτών και ημερών ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩ 3.000,00 ΜΗΝΙΑΙΩΣ, *
επισημαιομένου ότι η υπόμνηση αυτή γίνεται γιά λόγους τυπικούς, δεδομένου ότι είναι πασίγνωστο τό "ύψος" τών γλίσχρων αποδοχών μας. (...)

Ειδικότερα, μέ την ισχύ τού ν.4024/2011 και τήν -βάσει αυτού- ισχύ τού νέου μισθολογίου, έγιναν σημαντικές περικοπές τόσο στους μισθούς όσο και στα επιδόματα τού επί πολλά έτη λαμβάναμε, μεταξύ δέ αυτών στά επιδόματα δώρων εορτών και επιδόματος αδειάς.

Οι εν λόγω περικοπές -οι οποίες υπήρξαν διαδοχικές- είχαν ήδη εκκινήσει μέ τίς διατάξεις τού άρθρου 1, τού Ν. 3833/2010, μέ τόν οποίο περικόπηκαν κατά ποσοστό 30% τά επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς μέ αναδρομική ισχύ από 01.01.2010.

Στην συνέχεια, δυνάμει τών διατάξεων τού άρθρου 3, τού Ν. 3845/2010, τά εν λόγω επιδόματα περικόπηκαν περαιτέρω και καθορίσθηκαν στα ποσά τών 500 ευρώ, 250 ευρώ και 250 ευρώ αντίστοιχα, με αναδρομική ισχύ από 01.06.2010 και -τέλος- με το άρθρο 16 τού Ν. 4024/2011 (Ενιαίο Μισθολόγιο), επανακαθορίσθηκαν στά ίδια ποσά, με ισχύ από 01.11.2011.

Συγκεκριμένα, με τίς διατάξεις τού άρθρου 16, τού Ν. 4024/2011 «Συντάξεις Δημοσίου, Ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο, Εργασιακή εφεδρεία, ΚΛΑΔΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ», καθορίστηκε από 01/11/2011, το ύψος τών Επιδομάτων Εορτών και Αδειάς, ως εξής:

«1. Το Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων ορίζεται σε πεντακόσια (500) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφ' όσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Απριλίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου κάθε έτους και καταβάλλεται την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.

2. Το Επίδομα Εορτών Πάσχα ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Δεκεμβρίου μέχρι και 15 Απριλίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται δέκα ημέρες πριν από το Πάσχα.

3. Το Επίδομα Αδειάς ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου μέχρι και 30 Ιουνίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται την 1η Ιουλίου κάθε έτους. 4. Στις περιπτώσεις κατά τίς οποίες ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε για χρονικό διάστημα μικρότερο από τα οριζόμενα στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού, καταβάλλεται τμήμα επιδόματος ανάλογο με αυτό που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα τής μισθοδοσίας του. 5. Τα επιδόματα των παραγράφων 1, 2 και 3 καταβάλλονται εφ' όσον οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές συμπεριλαμβανομένων και τών επιδομάτων αυτών δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τίς τρείς χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή τών επιδομάτων τού πρώτου εδαφίου τής παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές υπερβαίνουν, κατά την ημερομηνία καταβολής τους, το ύψος αυτό, τα επιδόματα αυτά καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους...»

Ωστόσο, επακολούθησε η υποπαράγραφος Γ. 1. «ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ» (περ. 1) τού άρθρου πρώτου τού Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 -2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής τού ν. 4046/2012 και τού Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρα-

τηγικής 2013-2016», μέ την οποία επήλθε -ό χ ι μία ακόμη περικοπή των εν λόγω επιδομάτων- α λ λ ά η ο λ ο σ χ ε ρ ή ς κ α τ ά ρ γ η σ ή τ ο υ ς !!!

Ειδικότερα, με τις ανωτέρω διατάξεις ορίσθηκε ότι:

«1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και της Ελληνικής Αστυνομίας, τού Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 01.01.2013...»

Και βεβαίως, οι ως άνω νομοθετικές διατάξεις, με τις οποίες επιβλήθηκε μία σειρά δυσάρεστων διαδοχικών περικοπών επί μακροχρονίως κεκτημένων μισθολογικών απολαβών (μεταξύ των οποίων και τά επιδόματα δώρων εορτών και αδείας), υπήρξαν δυσβάστακτες έως εξουθενωτικές για τον εν γένει οικογενειακό -οικονομικό- προϋπολογισμό των λειτουργών-μισθωτών του ευρύτερου δημόσιου τομέα που τις υπέστησαν...

Ο μ ω ς, ασφαλώς, υ σ τ ε ρ ο ύ ν σ έ β λ α π τ ι κ έ ς σ υ ν έ π ε ι ε ς σ υ γ κ ρ ι τ ι κ ώ ς π ρ ό ς τήν ανωτέρω -εν τέλει- επιβληθείσα ο λ ο σ χ ε ρ ή κ α τ ά ρ γ η σ η των δώρων Εορτών Χριστουγέννων - Πάσχα και επιδόματος αδείας και αυτό δ έ ν αποτελεί σχήμα λόγου.

Διότι, οι συγκεκριμένες μισθολογικές παροχές, αποτελούσαν μακροχρόνιες τακτικές απολαβές ιδιαίτερης ηθικής σημασίας, ήσαν δέ βαθύτατα καθιερωμένες στην συνείδηση των κάθε είδους μισθωτών και συνταξιούχων, εν γένει δέ των Ελληνίδων και των Ελλήνων πολιτών, ως συνυφασμένες με τις πλέον σεβαστές θρησκευτικές εορτές τού λαού μας, τις οποίες -οι συγκεκριμένες χρηματικές παροχές- επέτρεπαν σε κάθε Ελληνική οικογένεια να τις εορτάζει αξιοπρεπώς, εφ' όσον εξασφάλιζαν τις επί πλέον οικογενειακές και κοινωνικές δαπάνες, που οι εν λόγω εορτές αναγκαία προϋποθέτουν και συνεπάγονται.

Αντιστοίχως και τό επίδομα αδείας εξασφάλιζε την αξιοπρεπή αντιμετώπιση των αναγκαίων δαπανών των σχετικών με τις θερινές διακοπές, οι οποίες -λόγω κλίματος και γεωγραφικών ιδιοτεροτήτων- αποτελούν επίσης θεμέλια εθιμική συνήθεια αλλά και αδήριτη κοινωνική αναγκαιότητα της Ελληνικής οικογένειας, σ υ ν ε κ τ ι κ ή των δεσμών των μεσοαστικών-μικροαστικών κοινωνιών μέ τις αντίστοιχες της υπαίθρου και της νησιωτικής χώρας.

Σέ βαθμό μάλιστα πού, η εφεξής έλλειψη αυτών των μισθολογικών παροχών εν συνόλω, νά λειτουργούν α π ο σ υ ν θ ε τ ι κ ά σέ βάρος της όλης Ελληνικής κοινωνίας, εξικνουμένης βλαπτικά ακόμη και σέ εθνική, θρησκευτική και κοινωνιολογική διάσταση, δηλαδή επί αγαθών και αξιών προστατευομένων από τις θεμέλιες διατάξεις τού Ελληνικού Συντάγματος.

Μέ άλλους λόγους, επειδή οι ως άνω μ ε ι ώ σ ε ι ς των εν λόγω επιδομάτων μας αρχικώς εντάσσονταν στά πλαίσια των εν γένει π ε ρ ι κ ο π ώ ν των τακτικών

αποδοχών μας εξ αιτίας της δημοσιονομικής-οικονομικής κρίσεως, ισάριθμους
λίγωναν επιχειρήματα περί της νομιμότητάς τους.

(Παρ' ότι -καθ' ημάς- και οι εν λόγω περικοπές συνιστούν αδικαιολόγητη και αντίθετη με τόν Νόμο μείωση μισθών, τόσο υπό την έννοια του εθνικού όσο και υπό την έννοια του κοινοτικού δικαίου, εφ' όσον -κατ' αρχήν- αυθαιρέτως και αδίκως εναπόθεσαν την οικονομική αντιμετώπιση της εν λόγω κρίσεως στους αναίτιους γι' αυτήν, οι οποίοι ήσαν και οι πλέον αδύναμοι πρός τούτο...)

Ο μ ω ς, η α π ό 01.01.2013 ε π ε λ θ ο ύ σ α ο λ ο σ χ ε ρ ή ς κ α τ ά ρ γ η σ η τ ώ ν επιδομάτων δώρων εορτών Πάσχα-Χριστουγέννων αλλά και εκείνου της ετήσιας κανονικής αδείας μας, συνιστά μία υπέρμετρα αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση διότι, με αυτήν (εξ αιτίας και της ηθικής-συμβολικής-κοινωνιολογικής σημασίας που συνιστούν οι εν λόγω παροχές-απολαβές, όπως τίς αναλύουμε ανωτέρω), θίγεται ο πυρήνας τριών (3) σημαντικών τακτικών μισθολογικών παροχών και ματαιώνεται βάναυσα το κοινωνικό κεκτημένο μας επί του αντιστοίχου περιουσιακού μας δικαιώματος.

Ολα δέ αυτά, παρά τό γεγονός ότι, γιά την αντιμετώπιση της κλονισμένης δημοσιονομικής ισορροπίας τού Ελληνικού Κράτους μέ τά υψηλότατα επίπεδα τού δημοσίου ελλείμματος και τού δημοσίου χρέους, ο νομοθέτης έλαβε ήδη σ η μ α ν τ ι κ ά δημοσιονομικά μέτρα γιά την εξοικονόμηση τών αναγκαίων χρηματικών πόρων.

Τέτοια μέτρα υπήρξαν τά εξής: 1. Η μείωση τών δημόσιων δαπανών, όπως τών τακτικών αποδοχών (πλήν τών δώρων εορτών και τού επιδόματος αδειών) τών εργαζομένων στόν στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, ο καθορισμός ανώτατου ορίου αποδοχών, η μείωση αμοιβών συμμετοχής σε συλλογικά όργανα, η περικοπή υπερωριών κ.λπ.)

2. Η αύξηση τών φορολογικών εσόδων (έκτακτη εισφορά φυσικών και νομικών προσώπων, ειδικός φόρος κατανάλωσης κ.λπ. μέ τόν ν. 3833/2010).

3. Ο ν. 3845/2010, γνωστός ως "Μνημόνιο", με τον οποίο εφαρμόζεται πρόγραμμα οικονομικής στήριξης και χρηματοπιστωτικής πολιτικής, προκειμένου να επιτευχθεί η μείωση τού ελλείμματος, να διασφαλιστεί η δυνατότητα εξυπηρέτησης τού δημοσίου χρέους και η αποφυγή τής παύσης τών πληρωμών τού Κράτους. Και με τόν νόμο αυτό, θεσπίστηκαν μέτρα γιά την μείωση τών δημοσίων δαπανών, εντοπιζόμενα και στην μείωση τού μισθολογικού κόστους (όπως επιδομάτων, αποζημιώσεων, αμοιβών κ.λπ. λειτουργών τού δημοσίου γενικά) και μέτρα φορολογικά (αύξηση συντελεστών ΦΠΑ και ειδικών φόρων κατανάλωσης).

4. (Περαιτέρω) Ψηφίστηκαν και άλλοι νόμοι γιά την μείωση τών δαπανών τού Κράτους σχετικά με τους μισθούς και τις συντάξεις, όπως, ο ν. 3865/2010 που θέσπισε την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων (Ε.Α.Σ.), ο ν. 3986/2011 που θέσπισε την ειδική (έκτακτη) εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα φυσικών προσώπων (μισθωτών, συνταξιούχων και λοιπών), την

5
ΑΤ
ειδική εισφορά αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας και την ειδική εισφορά συνταξιούχων επικουρικής ασφάλισης, ο ν. 4002/2011 που μείωσε περαιτέρω τις αποδοχές των υπαλλήλων, αύξησε την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων και προέβη σε παρακράτηση μηνιαίας εισφοράς σε συνταξιούχους ηλικίας κάτω των 60 ετών, ο ν. 4024/2011 που επέβαλε την μείωση των συντάξεων που υπερέβαιναν το ποσό των 1200 ευρώ, την περικοπή των επιδομάτων, πλέον των άλλων ειδικότερων μειώσεων για συγκεκριμένες κατηγορίες συνταξιούχων και -τέλος- ο ν. 4051/2012 που θέσπισε και αυτός μειώσεις στις συντάξεις που υπερέβαιναν το ποσό των 1300 ευρώ.

Βεβαίως, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι, σε περιστάσεις παρατεταμένης οικονομικής κρίσης, ο νομοθέτης δύναται να θεσπίσει μέτρα π ε ρ ι σ τ ο λ ή ς δαπανών που συνεπάγονται οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών πληθυσμού, ό μ ω ς η δυνατότητά του αυτή έχει ως ό ρ ι ο την καθιερούμενη -μέ το άρθρο 4 παρ.5 τού Συν/τος- αρχή της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών αναλόγως των δυνατοτήτων εκάστου, καθώς και στην καθιερούμενη -μέ το άρθρο 2 παρ.1 τού Συντ/τος- αρχή τού σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Επ' αυτών, στην αιτιολογική έκθεση των ανωτέρω Νόμων για την ανάγκη εφαρμογής των μειώσεων των εν γένει αποδοχών μας, αναφέρονται -μεταξύ άλλων- τα εξής:

«Τα μέτρα που προτείνονται επιβάλλεται να ληφθούν εν συμφωνία προς το Σύνταγμα της Χώρας. Το κράτος δικαιούται και, υπό τις παρούσες δυσμενείς συνθήκες, επιβάλλεται να αξιώσει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους τους για κοινωνική και εθνική αλληλεγγύη (άρθρο 25 παρ. 4). Η δεινή αυτή δημοσιονομική κατάσταση πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα, με σημαντικές τομές και πρωτοβουλίες και με τήρηση των αρχών της ισότητας, της αναλογικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Κάθε πολίτης καλείται να συμμετέχει στην εθνική αυτή προσπάθεια και ανάλογα με την ικανότητά του να συνεισφέρει στα δημόσια βάρη. Με το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΠΣΑ), το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 16ης Φεβρουαρίου 2010, η Χώρα μας δεσμεύτηκε απέναντι στους πολίτες της και τους ευρωπαίους εταίρους της να επιτύχει την δημοσιονομική εξυγίανση με συγκεκριμένους στόχους και σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Σκοπός της ρύθμισης τού προτεινόμενου νομοσχεδίου είναι η προστασία και η προαγωγή τού γενικότερου δημόσιου συμφέροντος. Στο πλαίσιο αυτό, οι διατάξεις που αφορούν την περικοπή των μισθολογικών δαπανών εφαρμόζονται τόσο στους εργαζόμενους στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ. και ΟΤΑ., με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, όσο και στο προσωπικό των Ν.Π.Ι.Δ., που ε ί τ ε ανήκουν στο κράτος ε ί τ ε επιχορηγούνται τακτικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό ε ί τ ε είναι δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3, άρθρου 1, ν.3429/2005, με όποιον τρόπο και αν αυτοί αμείβονται. Η Κυβέρνηση κατανοεί ότι τα μέτρα που προτείνονται είναι επώδυνα. Με τα μέτρα που προτείνονται οι Έλληνες πολίτες θα υποστούν θυσίες. Τα μέτρα που η κυβέρνηση προτείνει, επιφέρουν μείωση τού εισοδήματος των εργαζομένων στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα αλλά και των συνταξιούχων. Καταβλήθηκε τεράστια προσπάθεια κατά την διάρκεια της διαπραγματεύσεως, ώστε να θιγούν όσο γίνεται λιγότερο τα χαμηλά και μεσαία επίπεδα μισθών και συντάξεων και αυτό αποτυπώνεται στο πρόγραμμα και στο σχέδιο νόμου. Όλη αυτή η εθνική προσπάθεια έχει αρχή, μέση και τέλος.»

Ωστόσο, παρά τις ανωτέρω μεγαλόστομες διακηρύξεις περί "παραδοχών", "κατανοήσεων" και "δεσμεύσεων" εκ μέρους των συντακτών των εν λόγω νόμων, είναι πασίγνωστον ότι, στην πραγματικότητα αυτές δ έ ν τηρήθηκαν και τα προαναφερόμενα

κατοχυρωμένα συνταγματικά όρια, τά προστατευτικά των αδυνάμων μισθωτών και στα ταξιούχων, παραβιάσθηκαν άνισα και βάναιυσα αλλά κυρίως μονομερώς. (...)

"Φθάσαμε" λοιπόν στον ν.4046/2012 [Μ ν η μ ό ν ι ο Ι Ι] (ΦΕΚ Α' 28/14.2.2008), με το οποίο υλοποιήθηκε-εγκρίθηκε το Σχέδιο του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding), μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τράπεζας της Ελλάδος (άρθρο 1 παρ. 2), ως προαπαιτούμενο για την υπογραφή και την θέση σε ισχύ των Συμβάσεων Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ), της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Τράπεζας Ελλάδος, τα σχέδια των οποίων επίσης εγκρίθηκαν με τον ίδιο νόμο και προσαρτήθηκαν σ' αυτόν ως Παράρτημα V (άρ.1 παρ.1).

Το, εν λόγω, Μνημόνιο αποτελείται από τα ακόλουθα μέρη: α) Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής (Memorandum of Economic and Financial Policies), β) Μνημόνιο Συνεννόησης στις συγκεκριμένες προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής (Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality) και γ) Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης (Technical Memorandum of Understanding).

Κατ' εφαρμογή του ν. 4046/2012, εκδόθηκε ο ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσ/νομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ Α' 222/12.11.2012) και με την περ.1 της ως άνω υποπαραγράφου ορίσθηκε ότι:

«Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, ... καταργούνται από 01.01.2013».

Ω σ τ ό σ ο, στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 4093/2012 σχετικώς με την διάταξη της περ. 1, της υποπαραγράφου Γ.1, ο υ δ ε μ ί α αι τ ι ο λ ο γ ί α αναφέρεται, η οποία να δικαιολογεί την σκοπιμότητα της εν λόγω καταργήσεως και την -ένεκα αυτής- επερχόμενη προσβολή του πυρήνα του περιουσιακού δικαιώματός μας στην καταβολή των εν λόγω επιδομάτων δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και κανονικής αδείας, η οποία επήλθε με την ανωτέρω αυθαίρετη ολοσχερή κατάργησή τους.

Σ υ γ κ ε κ ρ ι μ έ ν α, στο εν λόγω κείμενο αναγράφεται επί λέξει ότι:

«Με τις παρούσες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα μισθολογικού περιεχομένου, τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Ειδικότερα: Με τις διατάξεις της περιπτ.1 καταργούνται από 1.1.2013 τα επιδόματα εορτών και αδείας για όλους τους λειτουργούς και υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α.».

Ο μ ω ς, η διάταξη αυτή αποτελεί απλή περιγραφή της επιβληθείσης καταργήσεως, ε ν ώ ο υ δ έ ν ά λ λ ο π ε ρ ί α ι τ ι ο λ ο γ η μ έ ν η ς επικλήσεως της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος προτάθηκε, ό π ω ς εκ τού Ν ό μ ο υ και τού Σ υ ν τ ά γ μ α τ ο ς ρ η τ ώ ς απαιτείται. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι:

1. Ο νομοθέτης, αφού διαπίστωσε ότι η οικονομική ύφεση συνεχίζεται και ότι η Ελλάδα εξακολουθεί να έχει «συνεχή προβλήματα με τη φορολογική συμμόρφωση», δ έ ν αποφάσισε να

Οάβει γιά την αντιμετώπιση τής συνεχιζόμενης Δημοσιονομικής κρίσεως, ά λ λ α -διαφορετικής κοινωνικής υφής- μέ τ ρ α...

Ομως, τέτοια μέτρα είναι πρόδηλον ότι υπήρχαν, όπως λ.χ. η επιδίωξη αποκάλυψης τών περιλαμβανομένων ε ί τ ε στίς περίφημες "λίστες" μεγαλοφοροφυγάδων "Λαγκάρντ", "Λίχτενστάιν", "Μονακό" κ.λπ (σύμφωνα και με πρόσφατη -τής 26.03.2015- τηλεοπτική δήλωση-υπόδειξη τής ιδίας Κας Κριστίν Λαγκάρντ...), ε ί τ ε στίς χιλιάδες «OFFSHORE» πού εντοπίσθηκαν στίς λεγόμενες «Παρθένους» νήσους κ.λπ., ε ί τ ε στήν είσπραξη φόρων από τούς διαβόητους λαθρεμπόρους καυσίμων και λοιπών εισαγομένων αγαθών και τήν από αυτούς είσπραξη τών κατά νόμο φόρων ύψους δισεκατομμυρίων Ευρώ, σύμφωνα με δημοσιογραφικές αλλά και κυβερνητικές εκτιμήσεις περί αυτών.(...).

Α ν τ ι θ έ τ ω ς ό μ ω ς, διαπιστώνεται ότι ο νομοθέτης κατέφυγε και πάλι στην πλέον "εύκολη λύση", δηλαδή τήν περ αι τ έ ρ ω μ ε ί ω σ η τ ώ ν α π ο δ ο χ ώ ν τ ώ ν (ιδίων...) μισθωτών τού Δημοσίου, τών ΝΠΔΔ και τών ΟΤΑ, εις βάρος τών οποίων -όμως- είχαν επιβληθεί κ α ι ο ι πρώτες περικοπές με τούς νόμους 3833/2010 και 3845/2010, κατ' επίκληση -και τότε- τού κινδύνου χρεοκοπίας τής Χώρας!!!

Και -βεβαίως- είναι επίσης πρόδηλον ότι, στην "επιλογή" αυτή κατέφυγε ο νομοθέτης διότι, το μέτρο αυτό, σε αντίθεση πρὸς την χρονοβόρο είσπραξη τών φορολογικών εσόδων από τούς -υψηλών οφειλών- φοροφειλέτες εσωτερικού-εξωτερικού, είναι ευχερές να εφαρμοσθεί "κυριαρχικά" και νά έχει "άμεσα" αποτελέσματα, αφού με την ψήφιση τού προβλέποντος -την ως άνω κατάργηση- νόμου, κατεβλήθησαν α μ έ σ ω ς μειωμένες οι αποδοχές τών -υφισταμένων τίς εν λόγω περικοπές- ατυχών μισθωτών.

Περαιτέρω, ο ν.4093/2012 προέβη στήν μείωση (αντί άλλων), τών αποδοχών μας πρὸς αντιμετώπιση τής συνεχιζόμενης οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσεως, δηλαδή γιά σκοπό που θεωρητικώς αποτελεί -κατά τόν νομοθέτη- σκοπό δημοσίου συμφέροντος, δυνάμενο -κατ' αρχήν- νά "δικαιολογήσει" τήν λήψη μέτρων περιστολής μισθολογικών δαπανών τού Δημοσίου.

Αλλά, έστω και σε περίπτωση παρατεταμένης οικονομικής κρίσεως, ασφαλώς δ ε ν μπορεί να είναι επιτρεπτό, η ε π ι β ά ρ υ ν σ η από τα μέτρα που λαμβάνονται πρὸς αντιμετώπισή της, νά κ α τ α ν έ μ ε τ α ι σ υ ν ε χ ώ ς κ α ι κ α τ ' ε π α ν ά λ η ψ η σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών, όπως οι μισθωτοί τού Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, πού είναι και οι πλέον σ υ ν ε π ε ί ς στίς φορολογικές υποχρεώσεις τους!!!

Α λ λ ω σ τ ε, με αυτόν τόν μονομερή τρόπο καλύψεως τών δημοσιονομικών κενών, στήν πράξη ε υ ν ο ο ύ ν τ α ι άλλες κατηγορίες πολιτών, από την συστηματική α σ υ ν έ π ε ι α τών οποίων -κυρίως στο πεδίο τής εκπληρώσεως τών φορολογικών τους υποχρεώσεων- προκαλείται σε σημαντικό βαθμό η ίδια η δυσμενής οικονομική συγκυρία τής Χώρας. (βλ. και Σ.τ.Ε. Ολομ. 668/2012, σκέψη 37).

Στην προκειμένη μάλιστα περίπτωση, όπως συνάγεται από τα αναφερόμενα στό προσαρτημένο στόν ν.4046/2012 Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής,

ένας εκ των λόγων, πού κρίθηκε ότι είναι αναγκαία η λήψη νέων μέτρων (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι νέες μειώσεις στις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων) ήταν το γεγονός ότι **δεν έχει επιτευχθεί σε βαθμό ικανοποιητικό η είσπραξη των φορολογικών εσόδων.** (*«Συνεχή προβλήματα της Ελλάδας με την φορολογική συμμόρφωση»*).

Εν προκειμένω -λοιπόν- είναι προφανές ότι **αναίρεείται ο επικαλούμενος από τον νομοθέτη "λόγος δημοσίου συμφέροντος", ο δυνάμενος -κατ' αρχήν- να δικαιολογήσει την -έστω- μερική περικοπή των εν λόγω τακτικών μισθολογικών απολαβών μας αλλά όχι βεβαίως και την ολοσχερή κατάργηση αυτών.**

2. Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημάνουμε ότι, **ακόμη και τό Συμβούλιο Επικρατείας,** τό οποίο στήν αντιμετώπιση της Συνταγματικότητας των ανωτέρω μνημονιακών νόμων, εμφανίζεται (μέ ελάχιστες σθεναρές μειοψηφίες...), πλήρως ευθυγραμμισμένο με την νομοθετική-εκτελεστική εξουσία πού τούς καθιέρωσε, **όμως στίς αιτιολογίες του προς δικαιολόγηση των επιβληθέντων μέτρων, έκρινε ότι, μέ τά προβλεπόμενα (κατ' εφαρμογή τού ν. 3845/2010) μέτρα περικοπής των μισθολογικών και συνταξιοδοτικών παροχών επέρχεται μέν ο περιορισμός (πού κρίθηκε από τό Σ.τ.Ε. κατά πλειοψηφία ανεκτός), ό χ ι όμως και η ολοσχερής στέρηση των εν λόγω παροχών, δηλαδή νομοθέτηση η οποία προφανώς -κατ' αντιδιαστολή- δεν θα ήταν ανεκτή!!!**

Ειδικότερα, τό Σ.τ.Ε. στίς σκέψεις του αυτές έλαβε υπ' όψη του τό συγκεκριμένο ύψος των επερχομένων περικοπών, σέ συνάρτηση προς τό γεγονός ότι -σέ κάθε περίπτωση- εξακολούθησε νά προβλέπεται η καταβολή των επιδομάτων εορτών και αδείας, έστω σε μειωμένα -εν σχέσει προς τό προϊσχύον δίκαιο- ποσά, σέ μισθωτούς και συνταξιούχους,

Συνεπώς, από την εν λόγω κρίση τού Σ.τ.Ε., προκύπτει ότι, τό Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο (άν και προδήλως **δέν αποδέχεται** την απόλυτη ισχύ της εννόιας τού κοινωνικού κεκτημένου), **δέχθηκε ότι -ένεκα των προβαλλομένων λόγων δημοσίου συμφέροντος- ήταν συνταγματικά επιτρεπτή η συρρίκνωση ενός κοινωνικού δικαιώματος όπως ο περιορισμός μισθών-συντάξεων και εκείνων των δώρων εορτών και αδείας αλλά τούτο σε συνάρτηση προς τό γεγονός ότι, αυτά καθ' εαυτά, τά εν λόγω επιδόματα -έστω και συρρικνωμένα- συνέχιζαν νά παρέχονται στους δικαιούχους.**

Δηλαδή, τό Σ.τ.Ε. επεσήμανε ότι, η ολοσχερής κατάργησή τους θα παραβίαζε τίς διατάξεις περί προστασίας τού συνταγματικώς θεσπισμένου κοινωνικού δικαιώματος, συνεπώς και τού αντιστοίχου (σχετικού) κοινωνικού κεκτημένου θίγοντας τά βασικά χαρακτηριστικά πού συνθέτουν τόν πυρήνα τού εν λόγω κοινωνικού δικαιώματος, εφ' όσον θα χειροτέρευε ουσιωδώς η επιβαλλόμενη από τό Σύνταγμα προστασία του, γεγονός τό οποίο -όμως- επήλθε, εν συνεχεία, μέ τίς διατάξεις τού ν. 4093/2012.

Επομένως, ορθώς θεωρούμε ότι, η πλήρης κατάργηση νομοθετημένων εισοδηματικών παροχών πού είχαν ήδη υποστεί σημαντικές μειώσεις-περικοπές, είναι απο-

λύτως δυσανάλογη σε σχέση με τούς επιδιωκόμενους από τόν νομοθέτη εισπρακτικού χαρακτήρα σκοπούς. (Ιδέτε και Ε.Δ.Κ.Α. Τόμος ΝΔ' (2012) σελ. 484).

3. Περαιτέρω, με τις παραπάνω διατάξεις τών εν λόγω νόμων και ιδίως τών εξ αυτών 3833/2010, 3845/2010, 4024/2011, 4046/2012 και 4093/2012, προβλέπεται τόσο η μείωση τών δαπανών τού Κράτους με μείωση τού μισθολογικού -γενικώς- κόστους, όσο και η αύξηση τών εσόδων τών προερχόμενων από την φορολογία εισοδημάτων αλλά και από την είσπραξη βεβαιωμένων οφειλών. (Λ.χ. φόρων παρελθόντων ετών, πρόστιμα και χρηματικές ποινές.).

Πλην όμως, ενώ οι μειώσεις μισθών και συντάξεων πραγματοποιούνται κατά τακτά χρονικά διαστήματα» **δ ε ν** εμφανίζεται η ίδια εικόνα και ως προς τις εισπράξεις από την φορολογία και τα βεβαιωθέντα προς είσπραξη ποσά... (Βλ. και Ετήσια Έκθεση τού Ελεγκτικού Συνεδρίου επί τού Απολογισμού και Ισολογισμού τού Κράτους γιά το έτος 2010).

Επομένως, η επιλεκτική μονομερής και διαρκής επιβάρυνση τής κατηγορίας τών μισθωτών (μισθολογικές μειώσεις - ειδικές εισφορές - φορολογικά μέτρα), έναντι άλλων ομάδων πολιτών που προδήλως φοροδιαφεύγουν ή εισφοροδιαφεύγουν, ως εύκολος και γρήγορος τρόπος εξισορρόπησης - ισοσκέλισης τών οικονομικών δεδομένων, εμφανώς δημιουργεί άνιση μεταχείριση τών διοικουμένων, η οποία -όμως- έρχεται σε αντίθεση με τις ανωτέρω προπαρατεθείσες διατάξεις τού Συντάγματος **α λ λ ά** και εκείνης τού άρθρου 25 παρ. 4 αυτού.

Δηλαδή, τής αξιώσεως τού Κράτους να εκπληρώνουν **ό λ ο ι** οι πολίτες το χρέος τής κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, προφανώς **δ ε ν** είναι συμβατή και με την συνταγματική αρχή τής αναλογικότητας. (Άρθρο 25 παρ.1 τού Συντ/τος).

4. Επί πλέον, η επαναλαμβανόμενη μείωση τών μισθών τών **ι δ ί ω ν** πάντοτε μισθωτών, προδήλως οδηγεί στην ραγδαία επιδείνωση τού βιοτικού επιπέδου αυτών, τών υφισταμένων τής αλληπαλλήλες μειώσεις τών αποδοχών τους υπαλλήλων τού Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, **ο δέ τ ρ ό π ο ς** περιορισμού τους, "οδηγεί" αναπόφευκτα στήν κυριολεκτική **ισοπέδωση τών μισθών τους, αφού τούς χορηγούνται -τελικά- ά ν ι σ ε ς αποδοχές.**

Ειδικότερα, με τόν περιορισμό τών επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και Κανονικής Αδείας σε ενιαίο ποσό γιά ό λ ο υ ς τούς υπαλλήλους (ανεξάρτητα από το μισθολογικό κλιμάκιο εκάστου υπαλλήλου, τα έτη τού εργασιακού βίου του, τήν θέση ευθύνης που κατείχε ο κάθε υπάλληλος, καθώς και τήν θέση του στήν κλίμακα τής υπαλληλικής ιεραρχίας, στοιχεία που τελικά διαμόρφωσαν τις αποδοχές του), παραγκωνίζονται οι υγιείς παράγοντες που οδήγησαν στόν ορθολογικό προσδιορισμό τους, όπως και παραπάνω εκτίθεται.

Παραλλήλως, ενώ τα μνησθέντα μέτρα "θεωρητικώς" λαμβάνονται γιά την αντιμετώπιση τής δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας, θα έπρεπε τουλάχιστον να υποβάλλονται σ' αυτά **ό λ ο ι** οι μισθωτοί τού Δημοσίου, **α ν α λ ο γ ι κ ά** κατά τήν κλίμακα τών προβλεπόμενων αποδοχών τους...

ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ όμως, διαπιστώνεται -εξοργιστικώς- να εξαιρούνται από τις ανωτέρω περικοπές, κάποιες κατηγορίες μισθωτών, όπως λ.χ. οι υπάλληλοι τής Βουλής, οι οποίους εξακολουθεί να εφαρμόζεται ειδικό μισθολογικό καθεστώς με 16 μηνιαίους μισθούς ετησίως (!!!) αλλά και το ναυτικό προσωπικό τής Πλοηγικής Υπηρεσίας (τό οποίο αργότερα ρέτως εξαιρέθηκε από τις ανωτέρω περικοπές σύμφωνα με το άρθρο 6 Ν.3872/2010), χωρίς να δικαιολογείται η εξαίρεση αυτή από λόγους δημόσιου συμφέροντος εν όψει τών ειδικών εθνικών συνθηκών, τής επίτευξης δημοσιονομικής πειθαρχίας και τής οικονομικής ισορροπίας τού Κράτους, δηλαδή ρυθμίσεις οι οποίες, εφ' όσον ήσαν και παραμένουν σε ισχύ, εμφανώς είναι αντίθετες προς τα άρθρα 4, 25 και 88 τού Συντάγματος.

5. Περαιτέρω, στο μέτρο πού αφορούν εργασιακά δικαιώματα, οι ανωτέρω ρυθμίσεις θίγουν την αξίωση γιά την καταβολή μισθού και συνιστούν ό χ ι απλώς περιορισμό ή δυσμενή μεταβολή α λ λ ά προσβολή τού πυρήνα τού οικείου περιουσιακού δικαιώματος, που παραβιάζει το άρθρο 1 τού Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τής Ευρωπαϊκής Σύμβασης τών Δικαιωμάτων τού Ανθρώπου περί προστασίας τών περιουσιακής φύσεως δικαιωμάτων.

Τούτο δέ διότι, με τις ανωτέρω διατάξεις πού επιβάλλουν αλλεπάλληλες -απρόβλεπτες- μισθολογικές μειώσεις, αιφνιδιάζονται οι υπάλληλοι, οι οποίοι αδυνατούν να προϋπολογίσουν τις άμεσες οικονομικές και λοιπές ανάγκες και υποχρεώσεις τους, εντεύθεν δέ επέρχεται στο πρόσωπό τους, σαφέστατη παραβίαση τής αρχής τής προστατευομένης εμπιστοσύνης.

6. (Περαιτέρω) Είναι παραδεκτό ότι, το Σύνταγμα και το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο τής Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα τού Ανθρώπου δ ε ν εγγυώνται ορισμένο ύψος μισθού ή συντάξεως. Ο μ ω ς, ο περιορισμός τους από το νομοθέτη, επιβάλλεται αφ' ενός να μην θέτει σε κίνδυνο την αξιοπρεπή διαβίωση τών οικονομικώς ασθενεστερών τάξεων (άρθρο 2 παρ.1 τού Συντάγματος), αφ' ετέρου δε, να πρόκειται γιά μέτρο ικανό και πρόσφορο γιά την εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, τηρουμένων τών αρχών τής ισότητας στην κατανομή τών δημοσίων βαρών (άρθρο 4 παρ. 5 τού Συντάγματος) και τής αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ.1 τού Συντάγματος).

7. (Πέραν αυτών) Η επίκληση εκ μέρους τών υπευθύνων Κυβερνητών ότι, με τις ως άνω ρυθμίσεις επιδιώκεται η ικανοποίηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, συνισταμένου στην περιστολή τών δημοσιονομικών ελλειμμάτων, ούτε αιτιολογείται, ούτε τεκμηριώνεται, με την παράθεση συγκεκριμένων στοιχείων, ώστε ν' αποδεικνύεται η προσφορότητα και η αναγκαιότητα τών θεσπιζομένων περιορισμών για την επίτευξη τού σκοπού αυτού, υπό την έννοια τής εξάντλησης κάθε άλλου διαθέσιμου μέτρου, ούτως ώστε να αποτραπεί η επιβάρυνση -γιά πολλοστή φορά- τής ίδιας κατηγορίας πολιτών, δηλαδή τών υπαλλήλων τού Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α. (Πολύ περισσότερο μάλιστα, που οι εν λόγω μειώσεις

υπολογίζονται με ενιαίο ποσοστό επί τού συνόλου τού ποσού κάθε επιδόματος, χωρίς εσωτερική κλιμάκωσή τους, με αποτέλεσμα οι επιβαρύνσεις να είναι δυσανάλογες ανά μισθολογική κατηγορία τών πληττομένων μισθωτών...)

8. Τέλος, η με την διάταξη τού άρθρου πρώτου τού Ν.4093/2012, ολοσχερής κατάργηση τών επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και τού επιδόματος κανονικής άδειας, **α δ ι α κ ρ ί τ ω ς** (σέ συνδυασμό μάλιστα με τις μεγάλες μειώσεις τών διατάξεων τού άρθρου 1, Ν. 3833/2010 **κ α ι** τού ν. 4002/2011), δημιουργεί -πέραν τών ανωτέρω- πρόδηλη αντισυμβατότητα πρὸς τα άρθρα 22 παρ. 4 και 2 παρ. 1 τού Συν/τος.

Εν ὧσει ὁ λ ω ν τών ανωτέρω, μεταβολή τού μισθολογικού μας καθεστώτος με μείωση τών αποδοχών μας (η οποία είναι τέτοιας φύσεως ή εκτάσεως, ώστε νά επιφέρει ὄντως ανατροπή τού -έως τότε- ισχύοντος μισθολογικού καθεστώτος), **δ ε ν** μπορεί να γίνει, **α φ' ε ν ὅ ς** χωρίς να συντρέχει σοβαρός λόγος δημοσίου συμφέροντος **κ α ι** **α φ' ε τ ἑ ρ ο υ** χωρίς να προκύπτει από συγκεκριμένα στοιχεία ὅτι, η μείωση αυτή είναι αναγκαία γιά την επίτευξη τού εν λόγω σκοπού δημοσίου συμφέροντος **κ α ι** ακόμη ὅτι **δ ε ν** μπορεί να αναπληρωθεί από άλλα μέτρα, λαμβανομένων υπ' ὄψη και παραγόντων, ὅπως το κόστος ζωής και οι φορολογικές και λοιπές οικονομικής φύσεως υποχρεώσεις, πού υπέχουμε οι υπάλληλοι, οι -αναιτίως- υφιστάμενοι τήν λεηλασία τών αποδοχών μας...

Επί πλέον, στην αιτιολογική έκθεση τού Ν. 4093/2012 σχετικῶς μέ την διάταξη τής περ. 1, τής υποπαραγράφου Γ.1, **ο υ δ ε μ ί α α ι τ ι ο λ ο γ ί α** αναφέρεται, η οποία να δικαιολογεί τήν σκοπιμότητα τής εν λόγω καταργήσεως και την -ένεκα αυτής- επερχόμενη προσβολή τού πυρήνα τού περιουσιακού δικαιώματός μας στην καταβολή τών εν λόγω επιδομάτων δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και κανονικής αδειας, η οποία επήλθε με τήν ανωτέρω αυθαίρετη ολοσχερή κατάργησή τους.

Σ υ γ κ ε κ ρ ι μέ ν α, στό εν λόγω κείμενο αναγράφεται επί λέξει ὅτι:

«Με τις παρούσες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα μισθολογικού περιεχομένου, τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο εφαρμογής τού Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Ειδικότερα: Με τις διατάξεις τής περιπτ.1 καταργούνται από 01.01.2013 τα επιδόματα εορτών και αδειάς γιά όλους τους λειτουργούς-υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α.».

Ομως, η διάταξη αυτή αποτελεί απλή περιγραφή τής επιβληθείσης καταργήσεως, **ε ν ὡ ο υ δ ἔ ν ἄ λ λ ο π ε ρ ί α ι τ ι ο λ ο γ η μέ ν η ς ἐ π ι κ λ ή σ ε ω ς τ ῆ ς π ρ ο σ τ α σ ί α ς τ ο ῦ δ η μ ο σ ί ο υ σ υ μ φ ἔ ρ ο ν τ ο ς π ρ ο β λ ῆ θ η κ ε**, ὅ π ω ς **ἐ κ τ ο ῦ Ν ὅ μ ο υ κ α ι τ ο ῦ Σ υ ν τ ᾶ γ μ α τ ο ς ρ η τ ῶ ς ἀ π α ι τ ε ί τ α ι**.

Εν ὧσει τών ανωτέρω εκτιθεμένων και ιδιαιτέρως τού προπεριγραφέντος δημοσίου σκοπού (διασφάλιση στους εργαζομένους ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης), δικαιολογείται, κατά το άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος, η διαφύλαξη από τον νομοθέτη τού μισθοῦ σε ὅ ρ ι α π ο υ ν α ἐ π ι τ ρ έ π ο υ ν τ η ν ἀ ξ ι ο π ρ ε π ῆ διαβίωση τού εργαζομένου. (ΑΕΔ 87/1997, ΣτΕ 5024/ 1987 ΟΛ., 2690-2692/1993 ΟΛ., 3096-3101/2001 ΟΛ.).

Β. Οι κρινόμενες μισθολογικές διατάξεις συνιστούν παραβίαση διατάξεων του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. (η οποία κυρώθηκε με το Ν. 3205/2003 (Α' 297) έχει σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος, αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ) **και το προστατευόμενο περιουσιακό δικαίωμα, στην έννοια του οποίου, υπάγονται, μεταξύ άλλων, οι μισθολογικές αμοιβές.**

[Ως γνωστόν, στην έννοια της περιουσίας που εγγυάται το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., περιλαμβάνεται σειρά περιουσιακών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων δικαιώματα εκ μισθών, συντάξεων, επιδομάτων και κάθε άλλης μορφής αποδοχών εργαζομένων ή δικαιούχων κοινωνικής ασφάλισης ή περιοδικών παροχών προς αυτούς, εφ' όσον είναι προσδιορισμένα με νόμο ή προσδιοριζόμενα βάσει νόμου ή συνιστούν αντικειμενικώς νόμιμη προσδοκία, που θα μπορούσε να θεμελιωθεί στο ισχύον -μέχρι την προσβολή- δίκαιο.

Τά δικαιώματα αυτά αποτελούν αυτοτελή ιδιοκτησιακά δικαιώματα, για τον λόγο ότι, η εν μέρει περικοπή τους αλλά κατά μείζονα λόγο η ολοσχερής κατάργησή τους αποτελεί αντιστοιχώς -εν μέρει ή εν όλω- στέρηση του αντικειμένου αυτοτελών ιδιοκτησιακών ή περιουσιακών δικαιωμάτων.

Για την στέρηση αυτή το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ προβλέπει ότι δύναται να χωρήσει για λόγους δημοσίας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους από τον νόμο και τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου όρους, δηλαδή «έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημιώσεως για την απώλειά της». Στην επίδικη περίπτωση, προκύπτει ότι η χορήγηση και ο τρόπος υπολογισμού των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα αλλά και επιδόματος αδείας, ως τμήμα του καταβαλλομένου -στους υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ- μισθού **π ρ ο β λ έ π ο ν τ α ν α π ό τ ο ά ρ θ ρ ο 14 τ ο ύ ν. 3205/2003 (Α' 297).**

Πρόκειται δηλαδή, περί γ ε ν ν η μ έ ν ω ν δ ι κ α ι ω μ ά τ ω ν π ο ύ α π ο τ ε λ ο ύ ν π ε ρ ι ο υ σ ι α κ á δικαιώματα εντασσόμενα στην προστασία του εδαφ.1, του άρθρου 1, του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. και για τον λόγο αυτό η εν μέρει κ α ι -πολύ περισσότερο βεβαίως- η **ε ν ό λ ω** αφαίρεση των περιουσιακών αυτών δικαιωμάτων, συνιστά την κατά το εδαφ.2 του άρθρου του εν λόγω Πρωτοκόλλου, στέρηση της ιδιοκτησίας, η οποία δύναται μόνον να χωρήσει για δημόσια ωφέλεια αλλά πάντοτε υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο και έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημίωσης για την απώλειά της.]

Εν όψει αυτών η εν όλω κατάργηση αποδοχών των δώρων εορτών και επιδόματος αδείας από 01.01.2013 με τις ανωτέρω διατάξεις, δ ε ν συνιστούν απλό περιορισμό ιδιοκτησιακού δικαιώματος, ο οποίος θα μπορούσε να χωρήσει προς εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος και να δικαιολογηθεί, εφ' όσον δεν θα έθιγε τον πυρήνα του ιδιοκτησιακού δικαιώματος, πράγμα που -στην συγκεκριμένη περίπτωση- προδήλως συντρέχει και δ ε ν δικαιολογείται, προσβάλλοντας την διάταξη του εδαφ. 2, του άρθρου 1, του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.

Τά ανωτέρω έ χ ο υ ν π α γ ί ω ς γ ί ν ε ι δ ε κ τ á μέσω της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (James κ.λπ. κατά Ην. Βασιλείου, απόφ. 21.2.1986, Σειρά Α' αρ. 98, σελ. 29-30, παρ. 37, πάγια νομολογία Ε.Δ.Δ.Α. Pressos Compania Naviera S.A κατά Βελγίου, Pine Valle Development κατά Ιρλανδίας και ΑΠ 40/1998 ΟΛ. ΑΠ 9/2008

Ε.Δ.Δ.Α Αντωνακοπούλου κ.α. κατά Ελλάδος και Γεωργιάδης κατά Ελλάδος, απόφαση Αζινάς κατά Κύπρου της 20.6.2002, αποφάσεις Gaygusuz κατά Αυστρίας της 16.9.1996, Koua Poirrez κατά Γαλλίας της 30.9.2003, Wessels- Bergervoet κατά Ολλανδίας).

Α λ λ ω σ τ ε, η ρύθμιση των αποδοχών των μισθωτών από τον κοινό νομοθέτη είναι εξεταστέα από την άποψη του θέματος της τηρήσεως της αναλογικότητας, ό χ ι μ ό ν ο κατά την γενική διάταξη του άρθρου 25 του Συντ/τος (στήν οποία αναφερθήκαμε) α λ λ ά π ρ ο ε χ ό ν τ ω ς κ α ι ε ι δ ι κ ό τ ε ρ α υπό το άρθρο 1 του Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α., το οποίο επιτάσσει να ερευνάται εάν διατηρήθηκε μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος της κοινότητας και της ανάγκης προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου, μεταξύ των οποίων ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, κατά την ως άνω έννοια που περιλαμβάνει και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα και δικαιώματα (απαιτήσεις) ενοχικής φύσεως και τέτοια ασφαλώς συνιστούν οι μισθοί των εργαζόμενων στον δημόσιο τομέα. (Ιδέτε ΕΔΔΑ, απόφαση 12.10.2004, Υπόθεση Kjartan Asmundsson κατά Ισλανδίας, παρ. 40, 45).

Α λ λ ω σ τ ε, η επέμβαση στην ειρηνική απόλαυση της περιουσίας πρέπει να προβλέπει και νά τηρεί μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος και της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου (βλ. αντί πολλών, ΕΔΔΑ υπόθεση Sporrong-Lonnroth κατά Σουηδίας, απόφαση 23ης Σεπτεμβρίου 1982, Σειρά Α αρ 52, σελ.26, παρ.69.).

Το μέλημα να επιτευχθεί αυτή η ισορροπία αντανακλάται στη δομή του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου, ως συνόλου. Ειδικότερα, οποιοδήποτε μέτρο στερεί από το άτομο την περιουσία του, θα πρέπει να τηρεί μία εξισορροπητική αναλογία μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του επιδιωκόμενου σκοπού. (Βλ. ΕΔΔΑ: υπόθεση Yagtzilar κ.α. κατά Ελλάδος, Απόφαση 6.12.2001, παρ. 40, υπόθεση Pressos Compania Naviera S.A. κ.ά. κατά Βελγίου, απόφαση 20ης Νοεμβρίου 1995, Σειρά Α αρ.332, σελ.23, παρ.38).

Ε π ί σ η ς, περιορισμός ή στέρηση των ενοχικών αυτών δικαιωμάτων, χωρεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας και προϋποθέτει την καταβολή έγκαιρης και δίκαιης αποζημίωσης. Η διάταξη αυτή του Πρωτοκόλλου έχει, σύμφωνα με τον κανόνα του άρθρου 28 παρ. 2 του Συντ/τος, άμεση και υπερνομοθετική ισχύ, δεσμεύει δε τον κοινό νομοθέτη, ούτως ώστε αυτός να μην μπορεί να προβεί σε κατάργηση προστατευόμενου περιουσιακού δικαιώματος με διάταξη τυπικού νόμου. Τέτοιες διατάξεις νόμων είναι ευθέως αντισυνταγματικές (άρθρο 28 παρ.1 Συντ/τος σε συνδυασμό με άρθρο 1 ΠΠΠ, πρβλ. ΑΠ. (ΟΛ.) 33/2002, ΑΠ 1465/2001 **αλλά και Μειοψηφία Αντ/δρου Ν.Σακελλαρίου στην Σ.τ.Ε 1031/2015**).

Γ. (Περαιτέρω) Εχουμε παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη που πηγάζει από τό Σύνταγμα και εντάσσεται στις θεμελιώδεις αρχές του Ευρωπαϊκού Δικαίου, η οποία αποβλέπει να διασφαλίσει τον πολίτη από την απρόβλεπτη μεταβολή καταστάσεων και εννόμων σχέσεων που διέπει το κοινοτικό δίκαιο. Η αρχή αυτή πρέπει να εφαρμόζεται και στο εσωτερικό δίκαιο καθ' όσον αφορά το ύψος των αποδοχών των εργαζομένων, οι οποίοι δικαιολογούνται να εφησυχάζουν ότι αυτές δ ε ν θα μειωθούν αδικαιολόγητα στο μέλλον (ΑΠ 9/2008).

Δ. (Περαιτέρω) Εχουμε παραβίαση τής διάταξης τής παρ. 1 άρθρου 5 τού Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία οι περιορισμοί τής ελευθερίας ανάπτυξης τής προσωπικότητας δεν μπορούν να ξεπερνούν το α ν α γ κ α ί ο μ έ τ ρ ο για την προστασία τού Συντάγματος, τών χρηστών ηθών και τών δικαιωμάτων τών άλλων, η δέ διάταξη τού άρθρου 25 παρ.1, κατά την οποία, η κρατική εγγύηση τών δικαιωμάτων τού ανθρώπου, θα πρέπει να διασφαλίζει την ακώλυτη άσκησή τους.

Ε. (Τέλος) Μέ την παραπάνω α υ θ α ί ρ ε τ η ενέργεια τής καταργήσεως τών Δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα αλλά και τού επιδόματος κανονικής αδείας, θίγονται παραλλήλως και οι αρχές τής αναγκαιότητας, τής αναλογικότητας, τής καταλληλότητας και οι επί μέρους αρχές τής ελάχιστης δυνατής προσβολής άλλως τού ηπιότερου μέτρου, τής αποφυγής ασύμμετρων ή δυσανάλογων συνεπειών και τής απαγόρευσης τής χρονικής ασυνέπειας ή υπερβολής.

Στην έννοια τής αναλογικότητας εντάσσεται και η έννοια τής στάθμισης συμφερόντων, στις περιπτώσεις σύγκρουσης, όταν οι ανώτερες αξίες υπερτερούν και οι κατώτερες αξίες υποχωρούν. Η αρχή τής αναλογικότητας αποτελεί κατ' αρχήν δέσμευση τής νομοθετικής εξουσίας, η οποία κατά την ρύθμιση τών κοινωνικών σχέσεων στα πλαίσια τών επιταγών τού Συντάγματος και ιδίως στις περιπτώσεις νομοθετικού περιορισμού τής ιδιωτικής και κοινωνικής αυτονομίας, επιβάλλεται να αποφεύγει την θέσπιση δυσανάλογων ρυθμίσεων.

Όπως δέχτηκε και το Συμβούλιο τής Επικρατείας μέ την υπ' αριθ. 1975/1991 απόφασή του (Δ' Τμήμα), τα μέτρα, που λαμβάνονται για την προστασία τής Εθνικής Οικονομίας δεν πρέπει νά θίγουν την αξιοπρέπεια τού ανθρώπου (άρθρο 2 παρ.1 Σ) και την προστατευόμενη από τό Σύνταγμα ελευθερία τών συλλογικών διαπραγματεύσεων, όταν έχουν χαρακτήρα παροδικό, χρονικά δηλαδή ορισμένο.

Α ν τ ι θ έ τ ω ς, στην υπό κρίση περίπτωση, τό σ ο οι μειώσεις τών αποδοχών τών υπαλλήλων τού Δημοσίου ό σ ο και οι περικοπές τών συντάξεων, ουδέν στοιχείο παροδικότητας έχουν, ενώ ο υ δ α μ ο ύ, τό σ ο στην αιτιολογική έκθεση τών ν. 3833/2010, 3845/2010, 4024/2011 και 4093/2012, ό σ ο και στο ίδιο το κείμενο αυτών δ ε ν προβλέπεται ότι οι περικοπές αυτές έχουν χαρακτήρα προσωρινό.

Περαιτέρω, από κ α ν έ ν α πλήρως αιτιολογημένο στοιχείο, το οποίο να χρησιμοποιήθηκε πριν την έκδοση τού νόμου και να τέθηκε υπ' όψιν τού νομοθετικού σώματος δ ε ν προκύπτει, ότι τα εισοδήματα τών υπαλλήλων τού Δημοσίου και τών Συνταξιούχων, διατηρούνται σε βιώσιμα επίπεδα, ενώ -παραλλήλως- μέσω τών επιβληθέντων μέτρων ό χ ι μ ό ν ο δεν επέρχεται η μείωση τού πληθωρισμού αλλά -α ν τ ι θ έ τ ω ς- αυτός έχει αυξηθεί αισθητά.

Επί πλέον, ουδεμία σχέση μπορεί να έχει η μείωση τών αποδοχών δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων, με την βελτίωση τής ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών (!!!) και επί πλέον ουδόλως αιτιολογείται ο τ ρ ό π ο ς με τον οποίο η εν λόγω περικοπή αποδοχών θα μπορούσε να οδηγήσει σε βελτίωση τής ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών...

Είναι εξ αυτού προφανές ότι, η τεκμηρίωση τών λόγων, που επιβάλλουν την περικοπή μισθών και συντάξεων, ό χ ι μ ό ν ο ν δεν είναι επαρκής, ό χ ι μ ό ν ο ν δεν παρέχει επαρκή αιτιολογία για την αδυναμία εφαρμογής άλλου πρόσφορου μέσου α λ λ ά -αντιθέτως- συνδέει την περικοπή τών τακτικών αποδοχών και τών συντάξεων, με στοιχεία, τα οποία ουδεμία σχέση έχουν πρός τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Δηλαδή, στίς διατάξεις τού Νόμου, υπάρχει επίκληση μιάς δίκαιης κατανομής τού κόστους δημοσιο-νομικής κατανομής, χωρίς -ωστόσο- να αναπτύσσεται επαρκώς, με ποιό τρόπο επέρχεται η δίκαιη αυτή κατανομή, δεδομένου ότι, οι περικοπές αφορούν στην πράξη μόνο τους μισθούς και τις συντάξεις, τὰ μεγέθη τών οποίων μειώνονται δραστικά και δραματικά.

Επιπροσθέτως, η επίκληση ότι, η επιβάρυνση θα είναι μεγαλύτερη για εκείνους, που δ ε ν έχουν συμβάλλει με μερίδιο φορολογικής επιβάρυνσης, επίσης δ ε ν φαίνεται να βρίσκει λογικό και επαρκές έρεισμα, δεδομένου ότι, άπαντες οι δημόσιοι υπάλληλοι φορολογούνται κατά σταθερό και μόνιμο τρόπο.

ΣΤ. Παραβίαση τής αρχής τής ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ).

Περαιτέρω, η αδιάκριτη επιβολή τής ίδιας ποσοστιαίας μείωσης σε όλους τους μισθούς και τα επιδόματα, έρχεται σε αντίθεση με την συνταγματική αρχή τής ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ), η οποία δεσμεύει τον κοινό νομοθέτη, κατά την ρύθμιση ουσιαδώς α ν ο μ ο ί ω ν πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων να μην μεταχειρίζεται κατά τρόπο ό μ ο ι ο τις περιπτώσεις αυτές.

Κατά πάγια νομολογία, πρέπει η επιλεγόμενη ρύθμιση να μην προβαίνει σε α υ θ α ί ρ ε τ η εξομείωση διαφορετικών καταστάσεων άλλως σέ ενιαία μεταχειρίσ η προσώπων που τελούν υ π ό δια φο ρ ε τ ι κ έ ς σ υ ν θ ή κ ε ς, με βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια (Σ.Τ.Ε. Ολομ. 1252, 1253/2003).

Για όμοιους λόγους, η αδιαφοροποίητη μισθοδοσία είναι αντίθετη και στην αρχή τής αναλογικότητας, εφ' όσον η επιβάρυνση στους χαμηλόμισθους μισθωτούς είναι πολύ μεγαλύτερη και επαχθής, εν σχέση πρὸς τούς κατά μισθολογική κατηγορία υψηλότερα μισθοδοτούμενους.

Ζ. Παραβίαση άρθρων 22 παρ.2 και 23 του Συντάγματος καθώς και τών διεθνών συμβάσεων εργασίας 87, 98, 150 και 151 και τού άρθρου 8 τού Διεθνούς Συμφώνου γιά τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα.

Με τις διατάξεις τών νόμων 3833/2010, 3845/2010, 4002/2011, 4024/2011 και 4093/2012, σημειώνονται περιορισμοί τής συλλογικής αυτονομίας όσον αφορά τους όρους αμοιβής τών εργαζομένων τόσο στον στενό όσο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ε ί τ ε με σχέση δ η μ ο - σ ί ο υ δικαίου ε ί τ ε με σχέση ι δ ι ω τ ι κ ο ύ δικαίου συνδεομένων,

Η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας τής ΔΟΕ (Βλ. την Συλλογή Αποφάσεων τής Επιτροπής γιά την συνδικαλιστική ελευθερία, La liberte syndicale, Recueil de decisions et de principes du Comite de la liberte syndicale du Conseil d" administration du BIT, Geneve, Bureau international du Travail, 5η έκδοση (αναθεωρημένη), έτους 2006, οι αριθμητικές αναφορές παραπέμπουν στις παραγράφους τής Συλλογής), στην πλούσια σχετική νομολογία της έχει κρίνει ότι: Συνιστά ανεπίτρεπτη επέμβαση στην συλλογική αυτονομία η αναστολή εφαρμογής μισθολογικών όρων συλλογικών συμβάσεων τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, στό πλαίσιο εφαρμογής μιάς πολιτικής σταθεροποίησης.

Ήδη, η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας έχει κρίνει ότι, περιορισμός τών συλλογικών διαπραγματεύσεων πού διαρκεί υπέρ τὰ τρία (3) έτη είναι χρονικά υπέρμετρος (παρ. 1026).

(Επίσης, έχουν κριθεί αντισυνταγματικές αντίστοιχες διατάξεις από τα Δικαστήρια άλλων Χωρών τής Ε.Ε. στα πλαίσια τής υπαγωγής τους στο Δ.Ν.Τ. όπως Λεττονίας, Ουκρανίας κλπ).

Συνεπώς, εξ όλων των ανωτέρω, είναι προφανές ότι η ολοσχερής κ α τ ά ρ η σ η των Επιδομάτων Εορτών Πάσχα-Χριστουγέννων καθώς και τού επιδόματος κανονικής Αδείας, πού προβλέφθηκε και επιβλήθηκε με την περίπτωση 1, τής υποπαραγράφου Γ.1 τού Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής τού ν. 4046/2012 και τού Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ Α' 222/12.11.2012), κατ' εφαρμογή τού ν. 4046/2012, η οποία ορίζει ότι: «Τα επιδόματα Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα και αδείας, καταργούνται από 1.1.2013», π ρ ο σ κ ρ ο ύ ε ι στην Συνταγματική υποχρέωση σεβασμού και προστασίας τής αξίας τού ανθρώπου, στις αρχές τής ισότητας και τής αναλογικότητας, στην προστασία τής εργασίας, συνιστά δέ αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση με την οποία προσβάλλεται ο πυρήνας και ματαιώνεται το σχετικό μας περιουσιακό δικαίωμα γιά την καταβολή τους και, κατά συνέπεια, οι επίμαχες ρυθμίσεις αντίκεινται προδήλως στίς προαναφερόμενες Συνταγματικές διατάξεις τίς οποίες κατάφωρα παραβιάζουν.

Πολλώ δε μάλλον, όταν καταργούνται ο λ ο σ χ ε ρ ώ ς κερτημένες μισθολογικές παροχές δεκαετιών, οι οποίες μόλις πρίν την κατάργηση αυτή, είχαν ρυθμισθεί (κατόπιν μειώσεων), με το τελευταίο Ενιαίο Μισθολόγιο υπαλλήλων Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ (άρθρο 16 Ν. 4024/2011).

[Η ολοσχερής κατάργηση με την διάταξη τού άρθρου πρώτου τού Ν. 4093/2012 κατόπιν των μειώσεων που είχαν επέλθει με τις διατάξεις των Νόμων 3833/2010, άρθρου τρίτου τού Ν. 3845/2010, Ν. 4024/2011 των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα, καθώς και τού επιδόματος αδείας, αδιακρίτως, σε συνδυασμό και με τις μεγάλες μειώσεις τής διάταξης τού άρθρου 1, Ν. 3833/2010 και τού ν. 4002/2011 και τις φορολογικές επιβαρύνσεις τίς οποίες υφιστάμεθα, δ η μ ι ο υ ρ γ ε ί, πέραν των ανωτέρω, πρόδηλη αντισυμβατότητα προς τις διατάξεις των άρθρων 25 παρ.1, 22 παρ. 4 και 2 παρ.1 και 5 παρ.1 τού Συντ/τος αλλά και τού άρθρου 1, τού Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τής Ε.Σ.Δ.Α..]

III. Εν όψει των ανωτέρω, εφ' όσον η ανωτέρω διάταξη τής Υποπαραγράφου Γ.1 (παρ.1) τού Ν. 4093/2012 δ ε ν μπορεί να εφαρμοσθεί ως ανίσχυρη, γιά τον προσδιορισμό των αποδοχών μας είναι εφαρμοστέες οι προϊσχύουσες διατάξεις (άρθρο 16, Ν. 4024/2011), διεκδικούμε τα επιδόματα Εορτών και κανονικής αδείας, σύμφωνα με την διάταξη τού άρθρου 16, τού Ν. 4024/2011 (Ενιαίο Μισθολόγιο), δεδομένης τής μεταγενέστερης ολοσχερούς οριζόντιας κατάργησής τους με την -προδήλως- αντισυνταγματική διάταξη τής Υποπαραγράφου Γ. 1. τού άρθρου πρώτου τού Ν. 4093/2012, η οποία ματαίωσε το συνταγματικά κατοχυρωμένο περιουσιακό μας δικαίωμα περί καταβολής των:

1. Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων, ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ καταβαλλόμενο την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.
2. Επίδομα Εορτών Πάσχα ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ καταβαλλόμενο δέκα (10) ημέρες πρίν από το Πάσχα κάθε έτους.

3. Επίδομα Αδείας ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ καταβαλλόμενο την 1η Ιουλίου κάθε έτους.

Αναλυτικώς, εν όψει των ανωτέρω έκαστος / εκάστη εξ ημών διεκδικούμε:

1. Δώρο Πάσχα ετών 2018 και τά 4/5 τού 2019, ήτοι (Ευρώ 250 X 1,8)= Ευρώ 450,00.
2. Δώρο Χριστώνων ετών 2017 και 2018 (Ευρώ 500 X 2)= Ευρώ 1.000,00.
3. Επίδομα Αδείας ετών 2017 και 2018 (Ευρώ 250 X 2)= Ευρώ 500,00.

Και συνολικά έκαστος / εκάστη εξ ημών δικαιούται λαμβάνειν το ποσό των ΕΥΡΩ 1.950,00.

Δικαιούμαστε δε άπαντες τ' ανωτέρω χρηματικά ποσά με τόν νόμιμο τόκο, από τήν δήλη ημέρα πού εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή άλλως από τήν επίδοση τής παρούσας αγωγής μας μέχρι τήν εξόφλησή μας.

- **Επειδή** επιφυλασσόμαστε να προσκομίσουμε κατά την συζήτηση βεβαιώσεις υπηρεσιακής και μισθολογικής καταστάσεως από τις οποίες να προκύπτει το σύνολο των μειώσεων των αποδοχών μας κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

- **Επειδή** η παρούσα αγωγή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής, θα αποδείξουμε δε τους ένδικους ισχυρισμούς μας με έγγραφα και μάρτυρες.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ
(και τα κατά την συζήτηση)

ΖΗΤΑΜΕ

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μας στο σύνολό της.
- Να καταδικαστεί τό εναγόμενο όπως μάς καταβάλει, γιά τις ανωτέρω εκτιθέμενες ιστορικές και νομικές αιτίες σε κάθε έναν και κάθε μία από εμάς τό ποσό των Ευρώ 1.950,00 (χιλίων εννιακοσίων πενήντα). και σε όλους μας νομιμοτόκως από την δήλη ημέρα πού εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή άλλως από την επίδοση τής παρούσης μέχρις εξοφλήσεως.
- Να καταδικαστεί το εναγόμενο στην, εν γένει, δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 10η Μαρτίου 2019
Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

MARIA B. ΑΥΡΙΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΛΕΩΦ. ΠΕΝΤΕΛΗΣ 12 - ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ 15235
ΤΗΛ: 2107717114 FAX: 2107786356
Α.Φ.Μ. 040 946 962 Δ.Ε.Υ. ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΥ
(Α.Μ.Α.Σ.Α.: 12074) (lyridmar@yahoo.gr)

ΠΡΑΞΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ

Αριθμός Εισαγωγής : ΑΓ4751/15-3-2019

Κωδικός WEB : 498323519

Σήμερα την 15/3/2019 ημέρα Παρασκευή και ώρα 09:59 εμφανίστηκε στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, ο/η ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο το οποίο παρέλαβε ο / η δικαστικός υπάλληλος Σπανάκη Μαρίνα.

Επίσης κατέθεσε παράβολο () συνολικού ποσού 0,00 € (άρθρο 277 παρ. 2 και 4 ΚΔΔ).

Ο / Η Καταθέσας
ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ

Ο Παραλήπτης
Σπανάκη Μαρίνα

Ακριβές αντίγραφο
Αθήνα, 15/03/2019
ο Προϊστάμενος του τμήματος

Μαρίνα Σπανάκη

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής να επιδώσει νόμιμα την παρούσα στο κωδ. 29
απρωτίστου Ο.Τ.Α. 95 του επωνυμίας "ΔΗΜΟΣ ΔΟΥΝΥΣΟΥ"
που εδρεύει στην Άρτα, σύμφωνα με την ΑΠΟΦΑΣΗ Μαρτίου
29, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, προς γνώση και για τις
νόμιμες συνέπειες καλούμενο δε ταυτόχρονα να παρσεί όταν και όπου
αρμόδια ανωτέρω ορίζεται.

Αθήνα, 15/3/2019
Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

MARIA B. ΛΥΡΙΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΛΕΩΦ. ΠΕΝΤΕΛΗΣ 12 - ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ 15235
ΤΗΛ.: 2107717114 FAX: 2107786355
Α.Φ.Μ. 043 948 962 Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
(Α.Μ.Α.Σ.Α.: 17021) (lyridmar@yahoo.gr)

THE
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL
STATE OF NEW YORK
ALBANY
JANUARY 10, 1907

JOSEPH B. WATSON
ATTORNEY AT LAW
ALBANY, N. Y.
RECEIVED JANUARY 10, 1907
STATE OF NEW YORK
ALBANY